

Kanadassa asuvan Soile Campitellin isä on Metsäpirtistä Suomalainen sisu auttoi sopeutumaan

MARKKU SUMMA

- Alku aina hankalaa, mutta onneksi suomalainen sisu auttoi sopeutumaan Kanadassa, Torontossa asuva Soile Campitelli, sanoo.

Soilen isä, Pauli Puikkonen, on syntynyt Metsäpirtin Isoaanti ky- lässä 1934.

- Isä, äiti, minä ja Sari-sisareni muuttimme kesällä 1971 Toron- toon. Olin silloin kymmenenvuo- tias ja sisareni kuusivuotias.

- Englantia piti oppia puhu- maan. Muuten ei olisi pärjännyt. Kotikielenä oli kuitenkin suomi.

Vanhemmat eivät antaneet Soi- len ja Sarin puhua englantia koto- na. Niinpä Soilen suomen kielen taito ei ole päässyt ruostumaan.

Piti lähteä pariksi vuodeksi

Soilen vanhemmat, Pauli ja Rit- va Puikkonen (o.s. Salo) asuivat tyttäriensä Soilen ja Sarin kanssa 1960-luvulla Espoon Laaksoalah- dessa.

- Aikuperäinen idea oli muut- ta jonnekin päin Amerikkaa pa- riksi vuodeksi, jotta me nuoret oppisimme puhumaan englantia hyvin. Isän mielessä oli Santa Bar- bara Kaliforniassa.

- Äidin veli vaimoineen ja lap- sineen, Aarre ja Irma Salo, olivat muuttaneet Kanadaan viisi vuotta ikäisemmin. He kertoivat, miten väi täällä oli elää.

Puikkokset pakkasivat tavarat lähtivät Torontoon elokuussa 71. Soilen ja Sarin hakukuu-

Soile Campitelli ja käynyt miehensä kanssa kymmenen kertaa Suomessa ja tyttäret viisi kertaa. - Kun olen Suo- messa kuuluvani tänne, hän sanoo. Kuva Metsäpirtistä Puikkosten kotipaikalla kesällä 2001. Vasemmalta oikealle Markku Lemmetti, Carita ja Leo Puikkonen, Karli, Mark, Katriina ja Soile Campitelli, Salli Rastas. Kuva: Soile Campitelli

omaan kotiin. Isä löysi maalarin töitä ennestään tunteensa suo- malaismiehen yrityksestä.

Soilen äiti aloitti englannin kielen kurssin ja toimi aluksi si- voojana ja myöhemmin erilaisi- sa konttori tehtävissä. Hän pystyi jo hyödyntämään Suomessa op- pimaansa sen aikaisiin tietoko- netehtäviin. Soile ja Sari aloittivat koulunkäynnin. Vähin erin Soile oppi englannin kielen ja tunsi kuu- luvansa joukkoon.

Soile kouluttautui ensin kau- punkisuunnittelijaksi, mutta huo-

- Minulla on kasvatusalan tu- kinto Toronton Yliopistosta. Tällä hetkellä opetan ensimmäistä luok- kaa. Luokassani on lapsia, jotka puhuvat persiaa, hindia, urdua, venäjää, kiinaa, arabiaa ja turkkia. Soile sanoo.

- Nyt itse opettajana ollessa- ni yritän aina olla hienovarainen englantia osaamattomia maahan- muuttajalapsia kohtaan. Muistan, minkälaista on olla tulokas uudes- sa maassa.

Appien ihmet

sa kun olimme 15- ja 16-vuotiaita. Olemme siitä lähtien olleet yhdes- sä. Tyttäreemme syntyivät 1990 ja 1991.

Mark on syntynyt Kanadassa, jonne hänen isänsä tuli Italiasta sodan jälkeen. Hänen äitinsä on syntynyt Kanadassa, mutta äidi- nisä on itävaltalainen ja äidinäiti romanialainen.

- Tyttäreemme Katriina on 27-vuotias ja Karli 25-vuotias. Katriina on toistaiseksi sinkku. Karli on kihloissa, mutta vihki-

Soilen äiti sairastui Alzheimeri- tautiin 11 vuotta sitten ja on nykyisin Toronton Suomi-kodissa hoiva- osastolla. Viimeiset neljä vuotta ovat olleet rankkoja Soilelle ja varsinkin hänen isällään.

- Isänkin kunto on heikenty- nyt, mutta hän pärjää vielä koto- na. Käymme katsomassa äitiä pari kolme kertaa viikossa. Äiti ei enää muista englannin kieltä lainkaan.

Satavuotiasta Suomea juhliitaan

Soile ei laita karjalaisia ruokia, mutta syö niitä mielellään.

- Siskoni Sari tekee Kanadan parhaat karjalanniirakat isän mie- lestä. Hän on oppinut taidon Salli Rastalta ja hänen tyttäritään Riit- sältä ja Riikalta, jotka kaikki ovat käyneet meillä kylässä.

Suomen 100-vuotisjuhlia ryh- dyttiin Soilen mukaan järjestä- mään heti kuluvan vuoden alusta lähtien.

- Eri puolilla Ontariota on ollut tilaisuuksia jo kesällä. Joulukuun 3. päivä järjestetään "Suomi Fin- land 100 - Grand Gala" Toronton Casa Lomassa. Se on kuuluisa vanha linna. Siellä on illallinen, tanssit ja esiintyjä Suomesta. Ti- laisuus on niin suosittu, että liput myytiin loppuun kahdessa viikos- sa.

- Haluaisimme mennä sin- ne, mutta en ole vielä onnistunut hankkimaan lippuja.

- Elokuun alkuun...

Soilen vanhemmat, Pauli ja Riiva Puikkonen (o.s. Sali) muuttivat tyttärensä Soilen ja Sarin kanssa 1960-luvulla Espoon Laaksoalahdessa.

– Äidillä oli vahvat suhteet amerikkalaisiin, josta me muutimme opettajaksi puhumaan englantia hyvin. Isän mieheksi oli Santa Barbara Kallivirtinen.

– Äidin veli valtuutettiin ja lapsineen, Aarre ja Irma Salo, olivat muuttaneet Kanadaan viisi vuotta aikaisemmin. He kertoivat, miten hyvä täällä oli elää.

Puikkokset pakkasivat tavarat ja lähtivät Torontoon elokuussa 1971. Soilen ja Sarin halukkuutta ei kysytty. Soilesta tuntui siltä, että nyt alkaa seikkailu.

– Asuimme kolme viikkoa ennen luona ennen kuin muuttimme

meissa tunnen itseni täysin suomalaiseksi. Olen onnekas, että myös Kanada on hyvä ja turvallinen maa ja että tunnen kuuluvani tänne, hän sanoo. Kuva Metsäpirtistä Puikkosten kotipaikalla kesällä 2001. Vasemmalta oikealle: Markku Lemmetti, Carita ja Leo Puikkonen, Karli, Mark, Katriina ja Soile Campitelli, Salli Rastas. Kuva: Soile Campitelli

omaan kotiin. Isä löysi maalarin töitä ennustaan tulemansa suomalaisiin töihin.

– Soilen äiti aloitti englannin kielen kurssin ja toimi aluksi siivoojaksi ja myöhemmin erilaisissa kassanhoitajatehtävissä. Hän pystyi jo hyödyntämään Suomessa oppimaansa sen aikaisiin tietokone-tehtäviin. Soile ja Sari aloittivat koulunkäynnin. Vähin erin Soile oppi englannin kielen ja tunti kuuluvansa joukkoon.

Soile kouluttautui ensin kaupunkisuunnittelijaksi, mutta huomasi saatuaan työpaikan Toronton kaupunkisuunnitteluosastolla, että politiikka oli suuri osa työstä. Se ei miellyttänyt. Sen jälkeen hän kiinnostui opettajan työstä.

– Minulla on kasvatusalan tutkinto Toronton Yliopistosta. Tällä hetkellä opetan ensimmäistä luokkaa. Luokassani on lapsia, jotka puhuvat persian, hindin, urdua, venäjää, kiinaa, arabiaa ja turkkia, Soile sanoo.

– Nyt itse opettajana ollessani yritän aina olla hienovarainen englantia osaamattomia maahanmuuttajalapsia kohtaan. Muistan, minkälaista on olla tulokas uudessa maassa.

Appiukon juuret ovat Italiassa

– Menin naimisiin 1982 Mark Campitellin kanssa. Tapasimme toisemme serkun koulun tansseis-

sa kun olimme 15- ja 16-vuotiaita. Oloimme siitä lähtien olleet yhdessä. Tyttäremme syntyivät 1990 ja 1991.

Mark on syntynyt Kanadassa, jonne hänen isänsä tuli Italiasta sodan jälkeen. Hänen äitinsä on syntynyt Kanadassa, mutta äidinisä on itävaltalainen ja äidiniäiti romanialainen.

– Tyttäremme Katriina on 27-vuotias ja Karli 25-vuotias. Katriina on toistaiseksi sinkku. Karli on kihloissa, mutta vihkipäiviä ei ole vielä sovittu.

– Kumpikin osaa muutaman sanan suomea. Kun tytöt olivat pieniä, en puhunut heille suomea, koska en halunnut Markin tuntevan itsensä ulkopuoliseksi.

– Käytin muuta kysästä.

Suomen 100-vuotisjuhla ryhdyttiin Soilen mukaan järjestämään heti kuluvan vuoden alusta lähtien.

– Eri puolilla Ontariota on ollut tilaisuuksia jo kesällä. Ensimmäinen 3. päivä järjestetään "Suomen Viikot 100 - Grand Gala" Toronton Casa Lomassa. Se on koulussa vanha tila. Siellä on illallinen, tanssit ja esintyjä Suomesta. Tilaisuus on niin suosittu, että liput myytiin loppuun kahdessa viikossa.

– Haluaisimme mennä sinne, mutta en ole vielä onnistunut hankkimaan lippuja.

– Elokuun alussa oli "Muista minua" Kanadan Lotta ja Veteraanikiertueen konsertti Suomalaiskodissa. Se oli opea tapahtuma. Sali oli tupaten täynnä innostunutta yleisöä.

Vaikeinta oli jättää ihana mummu Suomeen

Soilen isän vanhemmat olivat Oskari Puikkonen (1902–1955) ja äiti Varpu Lemmetti (1904–1960). Heidän pojistaan Leo ja Pauli ovat syntyneet Metsäpirtissä ja Tuure Espoossa.

– Puikkosia on asunut Metsäpirtissä ainakin vuodesta 1658 lähtien. Puikkosilla on sukuseura, mutta sukua ei ole perusteellisesti tutkittu.

Vuonna 1938 Oskari ja Varpu Puikkonen myivät Metsäpirtin kotinsa ja muuttivat Paulin kanssa Helsinkiin. Leo jäi käymään koulua lokakuun loppuun ja asui Varpun sisken, Lasse Lemmetin kanssa.

– Elämä Helsingissä ei ollut mummon mieleen. Niinpä he muuttivat takaisin Karjalaan, Käikkälmeeseen, jonne tuli myös Leo. Eväkköte johti Ahlsträmiin, josta he muuttivat kesällä 1940 Espoon Bodomin kartanoon.

– Isä ei voinut puhua sota-ajasta eikä eväkkömatkasta. Kun asia alkoi kiinnostaa minua, sain tietoa isän serkulta Salli Rastasta ja hänen tyttäreltään sekä isän Leo-veljeltä.

Soilen äidin vanhemmat olivat Hugo ja Martha Salo (o.s. Helgren) Helsingistä. Isän vanhemmat olivat kuolleet jo ennen kuin Soile syntyi. Äidiniä kuoli Soilen ollessa kaksivuotias.

– Äidiniä eli pisimpään, hän kuoli, kun olin 19-vuotias. Oli vaikea muuttaa Kanadaan, kun piti jättää mummu Suomeen. Hän kävi Kanadassa kolme kertaa.

Suomalaiset sukulaiset tärkeitä

Suomessa Soile on käynyt kymmenkunta kertaa. Ensimmäisen kerran jo jouluna 1972 ja nyt viimeksi kesällä 2017.

– Kesällä 2015 äidin ja isän Suomen-matka piti peruuttaa, koska isällä huonusti vakava terveysongelma. Se oli ensimmäinen kerta, kun olin Suomessa ilman heitä ja Saria. Se oli todella outoa.

– Suomi on kaunis ja rauhallinen maa. Kun alarune lasketaan Helsinki-Vantaan lentokentälle ja näen ikkunasta

järvet ja metsät, tulee heti hyvä olo. Suomessa asuu paljon suomalaisia.

– Metsäpirtissä kävin vuonna 2001. Mukana oli Mark ja tyttäret. Isä ja äiti eivät halunneet lähteä. Markku Lemmetti opasti ja selosti.

Salli Rastas ja Leo ja Carita Puikkonen auttoivat löytämään isän kodin rauniot.

Soile otti muistoksi palan isän kotituvan ikkunalasia, tulisijan tiiliä ja sireenipensaan juuren. Pensas kasvaa Laaksoalahden palstalla.

– Olen Facebookin Metsäpirtti-ryhmässä. Luen kaikki, mitä siellä on. Toistaiseksi en ole itse kirjoittanut sinne.

Soile ja Mark ovat matkustelleet Euroopassa paljon. Vuonna 2005 he kävivät tynöjen kanssa Itävallassa ja Italiassa tapaamassa Markin sukulaisia.

– Olemme käyneet myös Norjassa, Ruotsissa, Saksassa, Sveitsissä ja Ranskassa tyttöjen kanssa. Markin kanssa kierrsin Eurooppaa ennen kuin meillä oli lapsia. Nyt tytöt ovat käyneet itsenäisesti monessa Euroopan maassa.